

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.553 van 21 januari 2016
in de zaak A. 212.226/VII-39.104.**

In zake : 1. Edward VERBERT
 2. John DEMARSIN
 3. Ilse LENAERTS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Wim Mertens
 kantoor houdend te 3580 Beringen
 Paalsesteenweg 81
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karel Van Alsenoy
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antoine Dansaertstraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
 de BVBA JADIMEX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dirk Van Heuven en Dorien Geeroms
 kantoor houdend te 2600 Antwerpen
 Cogels Osylei 61
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 27 februari 2014 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek van 4 november 2013, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de

BVBA Jadimex voor het exploiteren van een schrijnwerkerij, gelegen aan de Tiensesteenweg 225 te Bierbeek, gedeeltelijk worden ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 228.686 van 7 oktober 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 december 2015.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris Gebruers, die loco advocaat Wim Mertens verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Karel Van Alsenoy, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Dorien Geeroms, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij dient op 30 juli 2013 een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een schrijnwerkerij, gelegen aan de Tiensesteenweg 225 te Bierbeek.

Volgens het geldende gewestplan Leuven is de inrichting deels in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied gesitueerd.

3.2. Bij besluit van 4 november 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar. Aan die vergunning worden de volgende bijzondere voorwaarden verbonden:

- “- De exploitant dient ervoor te zorgen dat voldaan wordt aan de stedenbouwkundige voorschriften.
- In het kader van de beperking van de geluidsoverlast dient de exploitant de nodige acties te ondernemen om het geluid te verminderen zodat aan de Vlarem II-voorwaarden wordt voldaan. De exploitant zal na het uitvoeren van deze maatregelen een akoestisch onderzoek laten uitvoeren om aan te tonen dat aan de normen kan voldaan worden. Het akoestisch onderzoek wordt aan het gemeentebestuur overhandigd binnen de 6 maand na het verkrijgen van de milieuvergunning.
Indien niet aan de normen voldaan wordt, zal onderhavige vergunning ingetrokken worden. Er kan dan een nieuwe vergunning aangevraagd worden, wanneer er met een nieuwe geluidsstudie kan aangetoond worden dat aan de normen wordt voldaan.
- Rustverstorende werkzaamheden zijn verboden op werkdagen tussen 19u en 7u en op zaterdag-, zon- en feestdagen.

- De houtbewerkingsactiviteiten dienen te gebeuren in het gebouw. Tijdens deze houtbewerkingsactiviteiten mogen de deuren en poorten niet open staan.
- De veiligheidsmaatregelen voorgesteld in het brandveiligheidsadvies van de brandweerzone Leuven d.d. 26.04.2013 (ref. 9760B010) dienen te worden uitgevoerd”.

3.3. Tegen deze beslissing wordt zowel door eerste verzoeker als door de tussenkommende partij een administratief beroep ingesteld bij de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant.

3.4. In het kader van de beroepsprocedure worden volgende adviezen uitgebracht:

a) de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 10 januari 2014 een advies uit waarvan de conclusie luidt als volgt:

“De geplaatste afzuiginstallatie behoort tot de exploitatie van de schrijnwerkerij. Deze is stedenbouwkundig niet vergund en ook niet vergunbaar, gelet op de ligging in agrarisch gebied. De aanvraag voldoet bijgevolg niet aan artikel 5.6.7. § 1 VCRO. De uitbating wordt gelet op de onverenigbaarheid met de bepalingen van artikel 11 van het KB van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, ongunstig geadviseerd”;

b) op 13 januari 2014 adviseert de afdeling Milieuvergunningen om de beroepen beslissing te bevestigen mits de opgelegde bijzondere exploitatievoorwaarden worden gewijzigd en aangevuld;

c) de Provinciale Milieuvergunningscommissie stelt op 5 februari 2014 voor om de ingestelde beroepen (deels) gegrond te verklaren en de bijzondere voorwaarden, opgelegd in de in eerste aanleg genomen beslissing, te wijzigen.

3.5. Met het thans bestreden besluit van 27 februari 2014 willigt de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de ingestelde beroepen (deels) in. De in eerste aanleg genomen beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt als volgt gewijzigd:

“§1. De bijzondere vergunningsvoorwaarde artikel 4, §3, derde

gedachtestreep wordt vervangen door: ‘rustversturende werkzaamheden zijn verboden op werkdagen tussen 19 u en 7 u en op zondag en feestdagen’

§2. Art 4, §3 wordt aangevuld met volgende bijzondere vergunningsvoorwaarden:

1. aan de afzuiginstallatie en mouwenfilter worden onverwijld minimaal de volgende bijkomende aanpassingswerken uitgevoerd:
 - a. de gleuf aan de onderzijde van de silo en de betonnen vloer opvullen;
 - b. verdrievoudigen in grootte van de geluidsdemper op de retourleiding;
 - c. dempers aanbrengen op de stofafzuiging waardoor het brongeluid gereduceerd wordt.
2. de stofafzuiginstallatie dient regelmatig onderhouden en gecontroleerd te worden om mogelijke verspreiding van stof in de omgeving te minimaliseren. De stoffilters moeten tijdig vervangen worden om de goede werking te verzekeren”.

De bestreden beslissing steunt op de volgende motieven:

“Verslag van het onderzoek en evaluatie van de beroepschriften

De inrichting is volgens het gewestplan Leuven (KB 07/04/1977) gelegen deels in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied.

Volgens art. 5.6.7. van de VCRO kan een milieuvergunningsaanvraag gunstig geadviseerd worden en vergund worden in afwijking op de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift, voor zover voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

- 1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;
- 2° de inrichting is stedenbouwkundig vergunbaar in afwijking van de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift of, voor zover het gaat om een bestaande inrichting, is hoofdzakelijk vergund.

Op 27.10.1970 verleende het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lovenjoel een bouwvergunning voor het bouwen van een garage, showroom en receptie.

Op 27.01.1992 verleende het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek een bouwvergunning voor het uitbreiden van een magazijn. Het gebouw in kwestie, een voormalige garage voor onderhoud van vrachtwagens dient, gelet op de verleende bouwvergunningen, stedenbouwkundig als hoofdzakelijk vergund te worden beschouwd. Ook de omliggende verharding kan als hoofdzakelijk vergund of vergund geacht worden beschouwd.

De omliggende bebouwing heeft een gemengd karakter. Er bevinden zich verschillende woningen, enkele autogarages en horeca- en handelszaken.

Recent werd aan de linkerzijde van het gebouw een stofafzuiginstallatie geplaatst. Hiervoor werd geen stedenbouwkundige vergunning bekomen. Deze constructie bevindt zich in agrarisch gebied.

Volgens art. 4.4.19. van de VCRO is het uitbreiden van een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw, vergunbaar, op voorwaarde dat de uitbreiding noodzakelijk is omwille van:

- 1° milieuvoorwaarden;
- 2° gezondheidsredenen;
- 3° maatregelen opgelegd door de sociale inspecteurs die bevoegd zijn in het kader van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie;
- 4° de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, de diergezondheid of het dierenwelzijn;
- 5° infrastructurele behoeften ingevolge de uitbreiding van de werking van erkende, gesubsidieerde of gefinancierde onderwijsinstellingen of van een erkende jeugdvereniging in de zin van het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid en het decreet van 18 juli 2008 houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid of van een erkend jeugdverblijfcentrum overeenkomstig het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen’;

Indien de uitbreidingswerken betrekking hebben op milieuvergunningsplichtige inrichtingen, gelden de mogelijkheden, vermeld in het eerste lid, slechts indien voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

- 1° de bouwheer beschikt op het ogenblik van de vergunningsaanvraag over de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke milieuvergunning;
- 2° de constructie werd in het jaar voorafgaand aan de vergunningsaanvraag daadwerkelijk uitgebaat.

De stofafzuiginstallatie kan met toepassing van 4.4.19. van de VCRO voor vergunning in aanmerking genomen worden omdat deze installatie nodig is om aan de milieuvoorwaarden van Vlarem II (art. 4.1.3.2: de exploitant dient als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet-ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer te kunnen voldoen en om de gezondheid van de werknemers, bezoekers en de omwonenden van het bedrijf niet in gevaar te brengen).

De uitbating beschikt momenteel over de nodige milieuvergunning aangezien het beroep van de exploitant en van de omwonende de bestreden beslissing niet schorst.

Artikel 5.1.0 van het KB van 28.12.1972 betreffende inrichting en toepassing van gewestplannen bepaalt dat : ‘De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare

nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. De woongebieden met een landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven'. Krachtens dit artikel kunnen inrichtingen voor handel, dienstverlening, ambacht en klein bedrijf in een woongebied enkel worden toegestaan onder de dubbele voorwaarde dat zij niet wegens de taken van bedrijf die zij uitvoeren, om redenen van goede ruimtelijke ordening, in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, m.a.w. dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied, en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De firma is een klassieke schrijnwerkerij die producten in duurzame houtsoorten commercialiseert.

De schrijnwerkerij activiteiten zijn zagen, schaven, freezen.

Met kleinhandel wordt volgens de geraadpleegde wetgeving bedoeld: het wederverkopen op gewone wijze van producten aan de consument, zonder deze producten andere behandelingen te doen ondergaan dan die welke in de handel gebruikelijk zijn en waarvoor de gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de verkoper en de consument in de vestigingseenheid vereist is. Door deze wet (van 10 november 2006) worden hiermee gelijkgesteld: het verkopen van producten aan de consument door de producenten of hun vertegenwoordigers. De schrijnwerkerij voldoet zondermeer aan deze definitie.

De aanwezige drijfkracht voor het bewerken van hout bedraagt 446,36kW (inclusief stofafzuiging, compressor en transportband) terwijl de bovendrempel bij indeling in kla[s]se 2 (in woongebied met landelijk karakter) 500kW is. Vlare I houdt overigens bij het bepalen van de hinderklasse ook rekening met de gebiedsbestemming. In industriegebied mag de drijfkracht tot max. 1000kW bedragen voor een klasse 2 uitbating. Terwijl dit in alle andere gebieden max. 500kW is.

De werkelijke bewerking van hout gebeurt met een 5-tal machines (zagen, schaven..) wat bezwaarlijk als grootschalig kan bestempeld worden.

Houtopslag (binnen en buiten) kent geen bovendrempel bij indeling in klasse 2. Samen met de stookinstallatie zijn dit de enige klasse 2 rubrieken. Alle andere activiteiten zoals stallen van voertuigen, opslag vloeibare brandstoffen is slechts ingedeeld in klasse 3.

In deze schrijnwerkerij worden 8 werknemers tewerk gesteld. Volgens de gangbare normen (Unizo) kan een KMO tot 50 werknemers in dienst hebben. Met 8 werknemers valt dit bedrijf wel degelijk onder de kleinhandel.

Het gebouw van de schrijnwerkerij is van een grotere schaal dan de gebouwen in de omgeving (ong. 24a) maar beslaat daarbij slechts 1/3° van de totale oppervlakte van het betrokken perceel (ong. 85 are). De oppervlakte van het gebouw is dus niet overdreven t.o.v. het beschikbare perceel.

De schrijnwerkerij wordt uitgebaat in een voormalige autoherstellingswerkplaats. Er is voor deze functie wijziging geen stedenbouwkundige vergunning nodig aangezien dit binnen dezelfde functiegroep blijft.

Het belendende perceel aan de linkerzijde van de schrijnwerkerij is een groenstrook (gras en bomen).

Het achterliggende perceel is een weide. Het perceel aan de rechterzijde is dat van beroeper (meetpunt 2 akoestisch onderzoek) dat met de tuinzone grenst aan het perceel van de uitbating. In de (onmiddellijke) omgeving zijn naast woonhuizen nog andere industriële gebouwen aanwezig, weliswaar van kleinere schaal. De omliggende bebouwing heeft een gemengd karakter. Er bevinden zich verschillende woningen, enkele autogarages en horeca- en handelszaken.

Langs de Tiensesteenweg zijn nog handelszaken aanwezig zoals een vloer- en kapsalon, restaurants, banken.

De milieupact van deze uitbating is beperkt. Er wordt geen bedrijfsafvalwater geloosd. Er is enkel huishoudelijk afvalwater maar dat valt onder de indelingsdrempel (20 inwoner equivalent) met 8 werknemers. Er zijn geen emissies van chemische stoffen in de lucht. De schrijnwerkerij is uitgerust met een stofafzuiginstallatie zodat aan de ter zake geldende algemene voorwaarden van Vlarem II voldaan wordt. De mogelijke geluidshinder van deze afzuiginstallatie wordt na akoestische isolatie binnen de normen gehouden [...]. Het mogelijke geluid van de houtbewerkingsmachines zelfs blijft binnen de muren van de omgeving.

Voor het ophalen van afvalstoffen (hout, houtkrullen, restafval...) is een contract afgesloten met een erkende ophaler.

Het aantal klantenbewegingen wordt op 12 per dag geschat. Het aantal bewegingen van vrachtwagens (aan en afvoer) wordt op 6 per dag geschat (2 leveranciers en 4 eigen levering). Dit is niet overdreven veel gelet op de ligging aan een drukke steenweg.

De brandstof tank is gekeurd in 2013.

De inrichting is niet gelegen in overstromings(gevoelig) gebied. De uitbating heeft geen wijzigende impact op de waterhuishouding in de omgeving (watertoets).

Uit dit alles kan geconcludeerd worden dat de uitbating van de schrijnwerkerij bestaanbaar is met de bestemming woongebied met landelijk karakter, en dat zij verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving.

Eveneens wordt aangetoond dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de verweving van functies in de onmiddellijke omgeving niet wordt verstoord”.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel (eerste onderdeel)

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 21, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna: Vlarem I), van de artikelen 5.1.0, 6.1.2.2 en 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna: inrichtingsbesluit), van het gewestplan Leuven, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, van artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In de toelichting bij het eerste middelonderdeel stellen de verzoekende partijen dat het buiten betwisting staat dat de vergunde activiteiten onverenigbaar zijn met een agrarisch gebied of met een woongebied met landelijk karakter en dat de verwerende partij er verkeerdelijk van is uitgegaan dat de aanvraag toch kan worden vergund op basis van de afwijkingsregeling van artikel 5.6.7 VCRO. De inrichting is immers niet hoofdzakelijk vergund omdat voor het oprichten van de metalen silo geen stedenbouwkundige vergunning is verleend. Deze silo betreft een voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke constructie, wat ook geldt voor de verhardingen rondom het bedrijf. De verwerende partij stelt ten onrechte dat de metalen silo/stofafzuiginstallatie op grond van artikel 4.4.19, § 1, VCRO “stedenbouwkundig vergunbaar” is, terwijl zij echter enkel kan oordelen of de inrichting “hoofdzakelijk vergund” is. Artikel 4.4.19 VCRO biedt geen wettige grondslag om de vergunning af te leveren.

5. De verwerende partij antwoordt dat zij voldoende aandacht heeft gehad voor de planologische aspecten van de zaak, dat de Provinciale Milieuvergunningscommissie een unaniem gunstig advies heeft uitgebracht over de vergunningsaanvraag, dat met toepassing van de artikelen 5.6.7 en 4.4.19 VCRO de gevraagde vergunning kon worden verleend en dat de kwestieuze schrijnwerkerij hoofdzakelijk vergund is, gelet op het niet noodzakelijk zijn van een functiewijziging en de vergunbaarheid van de stofafzuiginstallatie die nodig is om de onmiddellijke omgeving leefbaar te houden. Zij bevestigt dat het om een regularisatievergunning gaat, maar dat zodoende werd gekozen voor een

praktische oplossing die op afdoende wijze werd gemotiveerd en die niet kennelijk onredelijk is. Naderhand werd een stedenbouwkundige vergunning verleend met toepassing van artikel 4.4.19 VCRO, met name wegens “gezondheidsredenen”. Uit de verleende stedenbouwkundige vergunningen blijkt tevens dat de schrijnwerkerij kan functioneren zonder de afzuiginstallatie, die evenwel aangewezen is om te voldoen aan de milieuvoorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: Vlarem II).

6. In hun memorie van wederantwoord dupliceren de verzoekende partijen dat de verwerende partij geen inhoudelijk weerwerk biedt, dat uit arrest nr. 219.576 van 31 mei 2012 kan worden afgeleid wat als “hoofdzakelijk vergund” dient te worden beschouwd en dat de wettigheid van de bestreden beslissing moet worden beoordeeld op het ogenblik dat zij werd genomen, zodat geen rekening kan worden gehouden met latere beslissingen, met name de stedenbouwkundige vergunning van 16 oktober 2014 die manifest onwettig is. Voor zover als nodig beroepen de verzoekende partijen zich op artikel 159 van de Grondwet om de stedenbouwkundige regularisatievergunning buiten toepassing te laten. Die vergunning is alleszins niet verenigbaar met de bestemmingsvoorschriften, zoals dit ook expliciet wordt erkend in de vergunning zelf. In deze stedenbouwkundige vergunning erkent de vergunningverlener immers dat de afzuiginstallatie en de middenspanningscabine niet vergund zijn, waarbij er tegelijk wordt op gewezen dat deze aanhorigheden geen deel uitmaken van het corpus van het bedrijf, doch de afzuiginstallatie enkel nodig is om te voldoen aan de voorschriften van Vlarem II en om gezondheidsredenen. In het licht van artikel 4.4.1. VCRO kan niet betwist worden dat deze afzuiginstallatie beschouwd moet worden als een voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke constructie. Een milieuvergunningsplichtige inrichting kan enkel worden geëxploiteerd indien de Vlarem-reglementering wordt nageleefd. De inrichting is daarom niet hoofdzakelijk vergund. Tevens kan in deze context evenmin toepassing worden gemaakt van artikel 4.4.19 VCRO. Derhalve diende de aanvraag aan de geldende bestemmingsvoorschriften te worden getoetst. Bovendien blijkt de

stedenbouwkundige vergunning van 1992 betrekking te hebben op de uitbreiding van een magazijn in agrarisch gebied, zodat deze vergunning manifest onwettig is en met toepassing van artikel 159 van de Grondwet ter zijde dient te worden gelaten bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag tot regularisatie.

7. De tussenkomenende partij werpt op dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel omdat het volledig betrokken is op de zonevreemdheid van de stofafzuiginstallatie die echter voor geen van de verzoekende partijen zichtbaar is, precies geplaatst werd om stofhinder in de omgeving te vermijden en die inmiddels stedenbouwkundig vergund werd zodat “bij een herbeslissing over de milieuvergunning het door verzoekende partijen opgeworpen wettigheidsbezwaar ten node wegvalt”.

Ten gronde stelt zij dat artikel 5.6.7 VCRO correct werd toegepast, dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad door de kwestieuze stofafzuiginstallatie aangezien deze slechts een fractie van de totale bebouwde en reeds voordien verharde oppervlakte in agrarisch gebied inneemt, dat het hoofdgebouw en de omliggende verhardingen vergund of vergund geacht zijn, en dat de zonevreemde afzuiginstallatie stedenbouwkundig vergunbaar is omdat ze noodzakelijk is om milieu- en gezondheidsredenen.

8. Met betrekking tot de ontvankelijkheid van het middel zet de tussenkomenende partij in haar laatste memorie uiteen dat het feit dat het annulatieberoep uitgaat van “de meest nabijgelegen burens” niet volstaat om belang te hebben bij elk middel en dat de stofafzuiginstallatie aan het zicht van de verzoekende partijen onttrokken is door (1) de afstand tussen de installatie en hun woningen, (2) de maskering ervan door het bedrijfsgebouw en (3) de aanwezige groenschermen. Die niet-milieuvergunningsplichtige installatie zou ook geen hinder veroorzaken en zou er integendeel op gericht zijn om de hinder van de houtbewerkingsactiviteiten te beperken.

Ten gronde beklemtoont de tussenkomende partij dat de decreetgever niet de bedoeling heeft gehad om de afwijkingsregeling van artikel 5.6.7 VCRO te beperken tot bestaande, vergunde inrichtingen. Voorts herhaalt zij dat de stofafzuiginstallatie voor een normale bedrijfsvoering niet noodzakelijk is, maar wel noodzakelijk is voor een “milieuvergunningsvatbare bedrijfsvoering”.

9. De verzoekende partijen wijzen er in hun laatste memorie op dat de exceptie nopens de ontvankelijkheid van het middel in de laatste memorie van de tussenkomende partij wordt uitgebreid. Deze bijkomende beschouwingen hadden reeds in een vroeger procedurestuk kunnen worden uiteengezet, zodat de laatste memorie van de tussenkomende partij in die mate onontvankelijk moet worden verklaard. Voorts betogen de verzoekende partijen dat het gebouwencomplex zichtbaar is vanaf alle nabijgelegen eigendommen langsheen de Pellenbergstraat, dat dit complex “een stedenbouwkundige vloek [vormt] temidden een homogeen, volledig intact agrarisch gebied”, en dat de afzuiginstallatie oorzaak is van ernstige geluids- en stofhinder.

Beoordeling

Ontvankelijkheid van het middel

10. De vergunbaarheid op grond van artikel 5.6.7, § 1, VCRO slaat op de inrichting en niet op de samenstellende, al dan niet milieuvergunningsplichtige, onderdelen ervan. De omstandigheid dat de stofafzuiginstallatie op zich beschouwd geen hinder of nadeel voor de verzoekende partijen zou teweegbrengen, doet daarom niet ter zake. Door de gebeurlijke vernietiging van het bestreden besluit, op grond van het aangevoerde middel, zal de verwerende partij er hoe dan ook toe gehouden zijn, de zonevreemdheid van de inrichting in zijn totaliteit opnieuw te beoordelen. Een wijziging van de stedenbouwkundige vergunningstoestand van de inrichting na het nemen van de thans bestreden beslissing, impliceert niet dat de verwerende partij bij de

herbeoordeling van de zaak gehouden zal zijn om de gevraagde milieuvergunning te verlenen.

Het middelonderdeel is ontvankelijk.

Gegrontheid van het middel

11. Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de vergunningsaanvraag getoetst werd aan de voorwaarden die artikel 5.6.7 VCRO oplegt opdat een milieuvergunning in afwijking van een stedenbouwkundig voorschrift verleend kan worden.

12. Artikel 5.6.7, § 1, VCRO bepaalt:

“§ 1. Een milieuvergunningsaanvraag kan gunstig geadviseerd worden en vergund worden in afwijking op de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift, voor zover voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;

2° de inrichting is stedenbouwkundig vergunbaar in afwijking van de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift of, voor zover het gaat om een bestaande inrichting, is hoofdzakelijk vergund.

(...)”.

De aangehaalde bepaling bevat twee cumulatieve voorwaarden die tegelijk vervuld moeten zijn opdat de milieuvergunning in afwijking van een stedenbouwkundig voorschrift kan worden verleend. De tweede voorwaarde maakt een duidelijk onderscheid tussen vergunbare - dit zijn uiteraard nog niet bestaande - en bestaande inrichtingen.

Vermits de litigieuze inrichting een reeds bestaande inrichting is, geldt als voorwaarde dat deze hoofdzakelijk vergund moet zijn. De vraag die de

verwerende partij zich te dezen dan ook moest stellen, is niet of de inrichting stedenbouwkundig vergunbaar is, maar wel of zij hoofdzakelijk vergund is. In zoverre de verwerende partij het verlenen van de bestreden milieuvergunning stoelt op artikel 4.4.19 VCRO dat handelt over de vergunbaarheid van het uitbreiden van een bestaande zonevreemde constructie die geen woningbouw is, heeft zij de afwijkingsregeling van artikel 5.6.7, § 1, VCRO niet correct toegepast.

Het feit dat de verwerende partij op 16 oktober 2014 een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor “het regulariseren van een middenspanningscabine en een afzuiginstallatie met bijhorende container en bijkomende geluidsdemper”, heeft geen invloed op de beoordeling van de wettigheid van het thans bestreden besluit, dat van een vroegere datum is.

Het middelonderdeel is gegrond.

V. Belangenafweging

Verzoek

13. De tussenkomende partij vraagt om met toepassing van artikel 17, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tot belangenafweging over te gaan omdat een stopzetting van de bestaande activiteiten dreigt, met alle nefaste gevolgen van dien voor het bedrijf, de personeelsleden en de klanten.

Beoordeling

14. Luidens artikel 17, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dient de afdeling bestuursrechtspraak op verzoek van de verwerende partij of de tussenkomende partij thans rekening te houden met de vermoedelijke gevolgen van de schorsing van de tenuitvoerlegging of van de voorlopige maatregelen voor alle belangen die kunnen worden geschonden, alsook

met het openbaar belang, en kan ze besluiten de schorsing niet te bevelen indien de nadelige gevolgen ervan op een kennelijk onevenredige wijze zwaarder wegen dan de voordelen.

De tussenkomen partij beroept zich verkeerdelijk op voormelde bepaling die luidens de uitdrukkelijke bewoordingen ervan enkel van toepassing is in het kader van de schorsingsprocedure en het verzoek tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

Het verzoek wordt afgewezen.

VI. Rechtsplegingsvergoeding

15. De verzoekende partijen vragen om de verwerende partij te veroordelen tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro.

16. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Luidens artikel 67, § 1, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bedraagt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro. Naar luid van artikel 67, § 2, eerste lid, van hetzelfde besluit wordt het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring.

17. Er is te dezen grond om met toepassing van voormelde bepalingen aan de verzoekende partijen een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro toe te kennen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 27 februari 2014 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bierbeek van 4 november 2013, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Jadimex voor het exploiteren van een schrijnwerkerij, gelegen aan de Tiensesteenweg 225 te Bierbeek, gedeeltelijk worden ingewilligd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 1.200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro verschuldigd aan de verzoekende partijen.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenentwintig januari tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys